

Sygn. akt II Cz 1045/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

t w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. G., A. G.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 2 września 2013 roku

sygn. akt I C 680/13

postanawia: oddalić zażalenie.

II Cz 1045/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Świeciu oddalił wniosek powodów o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd wskazał, że zgodnie z treścią art. 102 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego siebie i rodziny. Tymczasem z oświadczenia powodów wynika, że osiągają oni stały dochód, a nadto dysponują majątkiem nieruchomym i oszczędnościami. Nadto sąd wskazał, że zdarzenie będące podstawą roszczeń miało miejsce dwa lata temu i powodowie mieli czas, by zgromadzić środki finansowe na pokrycie kosztów procesu, który inicjują. W tej sytuacji - w ocenie sądu I instancji - nie ma wątpliwości, że wobec wnioskodawców nie ma ryzyka wskazanego z cytowanym przepisem w obciążeniu ich kosztami sądowymi.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli powodowie domagając się jego zmiany poprzez zwolnienie ich od kosztów sądowych, względnie uchylenia postanowienia do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji. Argumentowali w zażaleniu, że uzyskiwany przez nich dochód wynosi zaledwie 2.400 złotych miesięcznie i nie wystarcza na pokrycie bieżących kosztów utrzymania, posiadane zaś oszczędności są w głównej mierze wynikiem otrzymania od pozwanej kwoty zadośćuczynienia i jako takie mają stanowić dla nich realnie odczuwaną wartość w bieżącym i przyszłym życiu codziennym i nie powinny być spożytkowane na pokrycie opłat sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

2

Podstawy do ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych zostały wskazane prawidłowo przez sąd I instancji.

Instytucja ta jest swoistą formą kredytu udzielanego przez Skarb Państwa osobom najbiedniejszym, po to by im w ten sposób pomóc w sądowym dochodzeniu roszczeń. O zwolnienie od kosztów sądowych może ubiegać się zatem jedynie osoba, która poczyniwszy oszczędności we wszystkich swoich wydatkach, aż do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny, nie jest w stanie zebrać sumy niezbędnej na pokrycie kosztów sądowych. Osoba taka dopiero wówczas może - powołując się na tzw. prawo ubogich - zwrócić się o pomoc do państwa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1984 roku, II CZ 104/84 oraz z dnia 24 lipca 1980 roku, I CZ 99/80).

W ocenie sądu sytuacja taka nie zachodzi w przypadku konieczności poniesienia kosztów sądowych przez A. G. i W. G.. W ocenie sądu odwoławczego wydatek związany z kosztami procesu, w którym występują po stronie powodowej, traktować należy traktować co najmniej równorzędnie z innymi wydatkami powodów. Niedopuszczalnym jest bowiem uznanie, że koszty sądowe płaci tylko ten kto posiada oszczędności lub nadwyżki ze swoich dochodów, a przeciwnie - kosztów sądowych nie płaci w wyjątkowych sytuacjach jedynie ten, kto mimo podjęcia rzeczywistych starań o zgromadzenie niezbędnych środków, nie zdołał tego uczynić. Sytuacja majątkowa powodów: stały dochód wynoszący 2.400 złotych miesięcznie i oszczędności wynoszące 12.000 złotych świadczy o tym, jak słusznie wskazał sąd I instancji, że powodowie mogą ponieść koszty sądowe bez zagrożenia dla zaspokojenia niezbędnych potrzeb ich utrzymania. Powodowie w styczniu 2013 roku otrzymali zadośćuczynienie w kwotach po 9.000 złotych każdy, decydując się na sądowe dochodzenie dalszych roszczeń muszą liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów zależnych od wysokości sformułowanych przez nich żądań, choćby korzystając z uzyskanych już środków, nie zaś oczekiwać, by ciężar ten został przełożony na inne podmioty, tym bardziej, że w przypadku uwzględnienia ich roszczeń

3

obowiązkiem zwrotu wszystkich wyłożonych przez powodów kosztów zostanie obciążona pozwana.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zażalenie uznał za bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc je oddalił.